

ประกาศคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรบุคคล

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้พ้นจากความเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่หากให้ปฏิบัติงานอยู่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งให้พ้นจากความเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่หากให้ปฏิบัติงานอยู่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ (๗) (๗.๘) ประกอบข้อ ๖๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๗ คณะกรรมการนโยบายทรัพยากรบุคคลในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย จึงมีมติออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้พ้นจากความเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่หากให้ปฏิบัติงานอยู่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยทักษิณ

“คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่อธิการบดีแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๔ ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นพ้นจากความเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยก็ได้ หากเห็นว่าการให้ปฏิบัติงานอยู่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

ในการใช้ดุลพินิจเพื่อมีมติให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามความในวรรคแรก ให้พิจารณาถึงพฤติการณ์ทั้งปวงของการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นถูกกล่าวหา โดยต้องพิจารณาปัจจัยต่อไปนี้ด้วย

(๑) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ได้เสนอไว้ในรายงานการสอบสวน

(๒) พฤติการณ์ความร้ายแรงของการกระทำผิดวินัยที่ถูกกล่าวหา โดยเฉพาะการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เข้าลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือการกระทำที่อาจเข้าข่ายว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๓) ข้อจำกัดในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนถึงการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นถูกกล่าวหา แต่ไม่รวมถึงข้อจำกัดที่เป็นความบกพร่องอันเกิดจากการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเอง

(๔) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในรายงานการสอบสวนซึ่งแสดงให้เห็นถึงเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา

(๕) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในรายงานการสอบสวนซึ่งมีความสอดคล้องตรงกันจนทำให้เชื่อได้ว่าหากจะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติงานอยู่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติตามความในข้อ ๔ ให้อธิการบดีออกคำสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและแจ้งให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มียคำสั่ง

คำสั่งที่ออกตามประกาศนี้ต้องระบุเหตุผลในการสั่งให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และวันที่ให้พ้น รวมถึงการแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามประกาศนี้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยกรณีมหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความผิดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามประกาศนี้มีสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจในการวินิจฉัยหรือตีความกรณีปัญหาในการปฏิบัติตามประกาศนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายชาญวิทย์ อมตะมาตุชาติ)

ประธานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรบุคคล